

det i deres Magt, hvis de ikke ville brandforsikre deres Eiendomme i denne Forsikringsforening, da at kunne forsikre dem i en anden; men Panthaverne have ifølge deres Panteobligationer ikke nogen Magt til at bevirke, enten at de blive i Foreningen, eller overhovedet, at Eiendommene bestandig holdes forsikrede. De have i saa Henseende stolet paa den almindelige Lovgivning, som gik ud paa, at Forsikringen skulde vedligeholdes; derved have de anseet sig fuldstændig betryggede; men denne Betryggelse vil jo, synes mig, falde bort, naar denne Paragraph vedtages uforandret. Derfor dette er rigtigt, og jeg seer ikke rettere, end at Paragraphen maa forstaaes paa den af mig, antydede Maade, da forekommer det mig, at det ikke kan gaae an at lade den blive staaende saaledes. Ligeoverfor disse Panthavere maa der ganske vist, naar man saaledes med eet Slag vil gjøre en Forandring i den nu bestaaende Lovgivning, i Tilbud til hvilken de have givet Credit, træffes andre Bestemmelser; thi deres Rettigheder kunne vistnok ikke saaledes uden videre betragtes som bortfaldne. Jeg vil tillade mig at spørge den høitærede Justitsminister, om jeg her skulde være i nogen Misforstaaelse; jeg har idetmindste ikke kunnet forstaae Bestemmelsen anderledes.

Justitsministeren: Med Hensyn til de Bemærkninger, der nu fremkom fra det ærede 7de kongevalgte Medlem (Nåsing), skal jeg strax erklære, at jeg ikke skjønner, at der i disse Bemærkninger laa nogen Misforstaaelse af de Virkninger, der ville fremkomme af Lovudkastets § 7, men at jeg ganske vist paa den anden Side ikke kan dele den Betænkelse, som den ærede Taler hentes at nære med Hensyn til Panthavernes Stilling ligeoverfor det, der her er foreslaaet. Virkningen heraf er jo dog kun den, at de Panthavere, hvis Prioriteter ere uopsigelige for et Tidsrum af over 10 Aar, og som altsaa ikke paa anden Maade kunne sikke sig, risikere som Følge af Lovgivningens Forandring, at deres Debitor, i hvis Eiendom de have taget Prioritet for et saa langt Tidsrum, udtræder af denne Brandforsikring uden samtidig dermed at indmelde sig i en anden. Det forekommer mig imidlertid

ikke, at denne Risiko er saa overordentlig stor; det er vistnok kun meget saa Tilfælde, hvor man egentlig kan tænke sig, at den vil komme frem, og jeg troer ganske vist, at den, der tager uopsigelig Prioritet i en Eiendom for en saa lang Tid, maa være beløvet paa ganske andre Risikoer, der kunne paaføres ham ved Forandringer, som i Mellemtiden kunne foregaae i Lovgivningen. Der kan fuldkommen retmæssig og fornuftig foregaae Forandringer i Lovgivningen, som ganske anderledes, og paa langt mere indgribende Maade influere paa det paagældende Pantes Værdi end det lidet sandsynlige Tilfælde, hvorom der her er Spørgsmaal. Forsaavidt det høie Thing imidlertid skulde ansee det fornødent til Paragraphen at føie en Bestemmelse, der yderligere sikrede Panthaverne i saa Henseende, da kan der selvfølgelig fra min Side ikke være Noget derimod at erindre; kun skal jeg bemærke, at jeg ikke vilde ansee en saadan Tilføining for praktisk fornøden. — Med Hensyn til de Uttringer, vi hørte af den ærede 1ste Landsthingmand for 10de Kreds (Sessen), og som jo i det Hele fuldkommen stemmede med den Opsfattelse, Regjeringen har af den foreliggende Sag, er det kun nogle faa Ord, jeg har at yttre. Den nævnte ærede Taler fremsatte nogen Tvivl om Forstaaelsen af Lovudkastets § 3, og navnlig om hvorledes der skulde forholdes med Hensyn til Bestemmelsen af Vedtægten's Indhold, naar Enighed ikke kunde tilveiebringes mellem Justitsministeren og Forsikringens Repræsentantskab. I denne Henseende skal jeg kun bemærke, at min Opsfattelse har været den samme som den ærede Talers, at Justitsministerens Stemme i dette Forhold bliver den afgjørende. Det har imidlertid ikke været anseet fornødent udtrykkeligt at indsætte en Bestemmelse derom i Lovforslaget, da der jo er overladt Justitsministeren og Repræsentantskabet et Tidsrum af 5 Aar til at føre de derhenhørende Forhandlinger, og man ikke har kunnet gaae ud fra, at der ikke i den Tid skulde kunne tilveiebringes Overenskomst mellem dem. Bestemmelsen er jo tilsvarende til den, der findes i det Lovudkast, som er sat paa Dagsordenen efter dette, nemlig det, der angaaer den almindelige Brandforsikring for Landbygninger,